

A középiskola célkitűzésének megfelelően inkább a tudományművelésre nevel, amit már a konkrétumokhoz ragaszkodó és konkrétumokban gondolkozó gyermekkorban kell megkezdnie. A nevelés célját szolgálja az a változás is a tanítás módjában, amely a tanulót az új ismeretek megszerzésébe és begyakorlásába a régi módnál erőteljesebben és aktívabban vonja be. Tagadhatatlan, hogy ma még minden vonalon vannak hiányok, de a helyes irányba való fejlődés megindult.

Egy tanítóképző intézet tanára előadja, miként hozott létre szemléltető képeket a tanulók segítségével. A tanulók által összehordott képanyag kellő csoportosítással azután a falra kerül a közös munka eredményeként.

v Székely Pál még a kirándulások léleknevelő kihasználásáról ír.

Berky Imre a „Tömegek és vezérek“ ma megnyilatkozó jelenségeinek lélektani alapjait fejtegeti. Pálosy Éva az olasz ifjúsági irodalmat ismerteti, kiemelve „Pinocchio“ (Tuskó Matyi) és a Szív nálunk is jól ismert könyveket.

Fizikai és Kémiai Didaktikai Lapok márciusi, 3. száma közli dr. Gyulai Zoltánnak a debreceni középiskolai Tanári Körben tartott előadását, melynek címe: A tanár előadási kísérleteinek viszonya a tanuló saját kísérleteihez a fizikai tanításban. A bevezetésben hangsúlyozza, hogy gondolatmenetében a középiskola felső osztályait tartja szem előtt. Szerző azt állítja, hogy sokszor lehet hallani, vagy olvasni azt a modern elvet: *mindent* a tanulóval végeztessünk. Ez bizony nem igazolható állítás. Szerzőnek a címben megjelölt kérdésében az az álláspontja, hogy első legyen a tanári kísérlet, amely a tanulót megtanítja a fogalomra, megmutatja a lényegét, az újat. Csak azután követheti a tanuló ismétlő, utánozó kísérlete, amelynek célja a begyakorlás. Tanár és tanuló kísérlete egymással nem helyettesíthető. A tanár kísérletéből kell kiindulni, mert a fizikai fogalomalkotás nemcsak kísérleteken múlik, de nem is kizárólag logikai folyamat. Lehetetlent kívánunk, amikor azt óhajtjuk, hogy a tanuló két év alatt fedezze fel azt, amit százszáz tudós évszázadok alatt alkotott. Nagy *öntevékenység* a tanuló részéről már az is, ha a tanár kísérleteire figyel. Hiszen a tanuló ilyenkor is beleéli magát érzékszerveivel! A kísérletezés maga nem fizika, hiszen azt elvégezhetik laboránsok és villanyszerelők, viszont igen kiváló fizikusok csak gondolatban kísérleteznek, anélkül, hogy eszközökhöz nyúlának. A kísérletezés megköveteli, hogy ismerjük az eszközök technikáját, ami tanuló nál pedig hiányzik.

A folyóirat egyéb cikkei: Pintér Sándor dr.: Haregázok, Hadarits Vendel: Rezonancia-jelenségek vasmagos tekercset tartalmazó rezgőkörökben, Bászel Károly: A dimenzióelmélet és fizikai egységeink, Sztrokay Kálmán dr.: Szemléltető kristályosítás. Ezt a cikket kémiát tanító kartársaink figyelmébe ajánljuk. Utmutatást ad, miként lehet egy óra keretén belül egyszerű vetítógép segítségével a kristályok növekedését és az anyafolyadék áramlását szemléltetni. Bodrossi Lajos a lidércfény szemléltetését ismerteti. Loczka Alajos folytatja a kémia tanításának történetét.

Matzkó Gyula.

A *Pädagogischer Führer* 1937. évfolyamának kiemelkedő didaktikai közleményei: